

## **Posudek na magisterskou práci MARCELY KAŠPAROVÉ** **Fenomén „hallju“ a korejské televizní seriály**

Diplomantka se ve své práci zabývá fenoménem hallju – tzv. korejské vlny, která slaví v posledních zhruba deseti letech obrovské úspěchy v zahraničí, zejména v Asii. Z této původně Korejci opomíjené a nepříliš sledované produkce se postupem času stal promyšlený komerční proud ve filmovém a hudebním průmyslu, dnes nadhodnocovaný, vnímaný téměř jako národní klenot, ale i jako stálý vývozní artikl, včetně přidružených turistických prvků. Jakkoli se nejedná o umělecky hodnotnou tvorbu, hallju je výrazem trendů, které v korejské společnosti panují, a do jisté míry Koreu posledních let charakterizuje či dokresluje.

Práce se dělí na několik větších celků. V prvním (oddíl II) se autorka snaží hallju představit, a jakkoli to není jednoduché, subjekt vymezit. Ve druhém (oddíl III) pojednává o jeho vzniku, tj. reakcích na korejskou filmovou a televizní tvorbu v zahraničí, zejména v Číně a Japonsku, samozřejmě i v dalších asijských zemích, přidává také ohlasy zahraničních Korejců a kritiku domácích. Na to navazuje menší kapitola zabývající se příčinami vzniku této televizní seriálové produkce a jejím vývojem podmíněným rozvojem filmového průmyslu (oddíl IV).

Oddíl V je pro práci klíčový: autorka popisuje z mnoha hledisek jednotlivé – typické a také úspěšné seriály, zejména volný cyklus Nekonečná láska. V této kapitole se nejznámější seriály pokouší zhodnotit z nejrůznějších hledisek, mj. najít jejich gramatiku, strukturu děje, charakter postav, techniku výrazu. Posléze představuje nejznámější režiséry, scénaristky, herce, hudební složku a další doprovodné efekty tak, aby zvýraznila společné i odlišné prvky a poukázala na vývoj (v tomto případě lépe stagnaci) hallju. V poslední části práce se pokusila nastínit nové trendy v seriálové tvorbě (zejména na příkladu Milenců v Paříži a Milenců z Prahy) a její možnou budoucnost jak směrem k domácímu, tak zejména vůči zahraničnímu publiku, tedy zodpovědět otázku po budoucnosti hallju.

Práce má úctyhodnou bibliografii sestávající sice jen z několika dostupných monografií, ale z množství konferenčních příspěvků (zde autorka použila materiály z mezinárodní koreanistické konference z roku 2006), časopiseckých, novinových a internetových zdrojů v korejštině i angličtině. Materiálů je dostatek, spíše nekonečné množství, mnohé z nich jsou silně tendenční. Co se týče připomínek k práci, pak za zásadní považuji diplomantčinu menší schopnost s materiály kriticky pracovat. Pro práci Marcely Kašparové je typické, že prameny používá poměrně chaoticky a téměř bez selekce. Proto jednotlivé oddíly, jakkoli se dobře čtou, nebývají vždy vyvážené z hlediska obsahu i rozsahu popisovaného nebo avizovaného subjektu. Poněkud slabší (nebo nepříliš přesvědčivé) jsou některé podkapitoly oddílu V i VI, kde po zdařilých pasážích následuje myšlenkový lapsus nebo zkratovité ukončení. Z tohoto hlediska není práce patřičně proporční, dopracovaná ani domyšlená, což je způsobeno nejen množstvím materiálu a zmíněnou nechutí hodnotit jeho kvalitu, ale i zřejmou časovou tísni, v níž text vznikl.

Přes tuto z hlediska výsledné hodnoty nejzávažnější výtku má magisterská práce Marcely Kašparové nesporné klady, splňuje všechny potřebné náležitosti, a protože jde o oblast v oboru neprobádanou, je pro koreanistiku nesporným přínosem. Z těchto důvodů ji **doporučuji k obhajobě.**

**Navrhované hodnocení:** velmi dobře

V Praze, 11. 9. 2007

Doc. Miriam Löwensteinová, Ph.D., vedoucí práce

